



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2656/2025
19.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Радославе Мађаров, Зорице Булајић, Ирене Вуковић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Милош Живановић, адвокат из ..., против туженог „Gomex“ ДОО за унутрашњу и спољну трговину и услуге из Зрењанина, чији је пуномоћник Славко Радосављевић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Јагодини Гж1 22/25 од 12.06.2025. године, у седници одржаној 19.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Јагодини Гж1 22/25 од 12.06.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против решења Вишег суда у Јагодини Гж1 22/25 од 12.06.2025. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за накнаду трошкова на име одговора на ревизију.

Образложење

Решењем Вишег суда у Јагодини Гж1 22/25 од 12.06.2025. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђено решење Основног суда у Јагодини П1 480/24 од 01.04.2025. године, којим је одбијен као неоснован приговор месне ненадлежности Основног суда у Јагодини за поступање у овом предмету.

Против наведеног решења другостепеног суда тужени је благовремено изјавио ревизију као посебну, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужиља је благовремено поднела одговор на ревизију.

Врховни суд је на основу члана 404. а у вези члана 420. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11...10/23-други закон), оценио да ревизија туженог није изузетно дозвољена.

Решење о одбијању приговора месне ненадлежности првостепеног суда донето је на основу члана 60. ЗПП, којим је прописано да, ако је у спору из радног односа тужилац запослени, за суђење је, поред суда који је опште месно надлежан за туженог, надлежан и суд на чијем се подручју рад обавља или се обављао.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП је прописано да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Према томе, због битне повреде одредаба парничног поступка, посебна ревизија се не може изјавити, с обзиром на то да битна повреда одредаба парничног поступка није прописана као разлог за изјављивање посебне ревизије одредбом члана 404. став 1. ЗПП, већ само због погрешне примене материјалног права под одређеним условима. Дакле, како је решење којим је одлучено о приговору месне ненадлежности суда донето применом одредби Закона о парничном поступку, према оцени овога суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о посебној ревизији туженог, као изузетно дозвољеној ревизији сходно одредби члана 404. став 1. ЗПП а у вези члана 420. ЗПП, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао и дозвољеност ревизије у границама својих овлашћења на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, а у вези члана 413. и 420. ЗПП и утврдио да ревизија туженог није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП је прописано да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Одредбом става 2. овог члана је прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде. Одредбом става 6. овог члана је прописано да се у поступку поводом ревизије против решења сходно примењује одредба овог закона о ревизији против пресуде.

Како одлука о одбијању приговора месне ненадлежности првостепеног суда представља решење којим се поступак правноснажно не окончава, то ревизија туженог није дозвољена на основу одредбе члана 420. став 1. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 413. а у вези члана 420. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

Одредбом члана 154. став 1. ЗПП је прописано да ће суд приликом одлучивања који ће трошкови да се накнаде странци да узме у обзир само оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице. О томе који су трошкови били потребни, као и о износу трошкова, одлучује суд ценећи све околности.

Према томе, ценећи све околности у конкретној ситуацији, трошкови на име одговора на ревизију нису били потребни ради вођења парнице, због чега је одбијен захтев тужиле за накнаду трошкова на име одговора на ревизију, сходно одредби члана 154. став 1. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 165. ЗПП, одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа-судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић